

HGGunnink, gehouden te Mariëberg, 17.05.2020.

Votum + zegengroet

Psalm 47:1,2

Gebed

Psalm 47:3,4

Lezen: 2 Koningen 2:1-18

Daniël 7:13-14

Tekst: ZONDAG 18

Bediening van het Woord

Gezang 24:1,2,3

ApGelBel

Psalm 68:8

Gebed

Gezang 24:4,5

Zegen

Gemeente van onze Heere, Jezus Christus,

ik denk dat wij dat heel gewone woorden vinden: Hemelvaart, Hemelvaartsdag. Maar als kinderen even langzaam zeggen: 'vaart', en 'opgeváren naar de hemel', dan denken ze misschien wel: wat betekent dat eigenlijk? Dat varen en vaart. Want er is geen boot bij.

'Varen', dat is een wat oud woord en dat betekent gewoon: gaan.
En 'opvaren', dat is 'omhoog, naar boven gaan'. Dus heel gewoon.

Houd dat woord maar vast 'hemelvaart'. Maar het is: naar de hemel gáán.
Want wat zien de leerlingen van hun Heere, Jezus? Zij zien hun Meester Die van de aarde weggaat, naar omhoog.
En na een poosje zien ze dat Hij die wólk binnengaat. Die wolk die ze allemaal kennen van Israël-in-de-woestijn.
Die wolk die betekende: de HEERE is bij ons. Híj gaat voorop.

Zo komt Christus, de Zoon van God, weer in de hemel.

Is dat om uit te gaan rusten?
Het werk op aarde is klaar. En, ja, als je het werk gedaan hebt kun je gaan stilzitten.
Nee, dat is het zeker niet!

En daarom wil ik u, broeders en zusters, luisteraars, aan de hand van ZONDAG 18 het Woord van de HEERE laten horen, onder het thema:

Christus gaat omhoog naar de hemel, voor óns werkt Hij daar verder,

1) koninklijk

2) hogepriesterlijk

3) profetisch

1) Christus gaat omhoog naar de hemel, voor ons werkt Hij daar verder. In de eerste plaats: koninklijk.

Ik weet niet, broeders en zusters, luisteraars, of het is opgevallen, maar Vraag en Antwoord 46 hebben twee woorden, twee verschillende woorden, voor dezelfde zaak.

Er wordt gevraagd: wat belijdt u met de woorden: opgeváren naar de hemel? En dan komt het antwoord: Christus is opgenómen naar de hemel.

Eerst Christus gáát Zelf. Híj váárt op.

En het tweede: Hij wórdt opgenomen.
Zijn Vader haalt Hem thuis. Daar zit iets in van de Drie-eenheid, Die bezig is met hetzelfde. Ten goede van ons.

Daar zit geen verschil in. Opgenomen wórdt en opváren. Hij gaat omdat Hij dat doen mag. Dat is vanwege Zijn perfecte werk hier op aarde.
En Hij wórdt gehaald, omdat Zijn Vader zo laat merken: Ik keur dat perfecte werk goed. Welkom thuis weer!

Dus, die twee woorden moet je niet tegen elkaar uitspelen. Alsof er een verschil zou zijn. Nee, die twee woorden sporen met elkaar.

Christus komt thuis.

Maar wees nou eens eerlijk, zou je eigenlijk niet heel graag eens een keer Hem in het echt willen zien?
Of nog mooier, zou je eigenlijk niet eens een keer echt met Hem willen praten?

Dat zou toch gewéldig zijn!

Maar ja, dat kan niet. Hij is niet meer op aarde.

Moeten we hier dan zitten en thuis en zeggen van: 'o, o, o, wat is dat toch verschrikkelijk jammer zeg! Het was toch veel mooier als Hij op aarde was gebleven?'

Voordat je dat gaat denken, moet je eerst even weten wat er in het slot van Lucas staat. De leerlingen, die gaan, nadat de Heere, Jezus, is omhooggegaan naar de hemel, terug naar Jeruzalem. Van de Olijfberg. Daar is dat gebeurd. En zij gaan terug 'met gróte blijdschap!'

En de dagen erna doen ze niks anders dan in de tempel zijn. En daar zijn ze bezig om God te lóven en te dánken!

Dus dat is helemaal niet van: 'o, o, o, wat een ellende zeg! Hij is weg, en nou kunnen we

nooit meer wat aan hem vragen. En dan kunnen we nooit meer met hem praten.'

Nee, dat weggaan naar de hemel, dat vertrekken van de aarde, dat is helemaal niet erg. Dat is beslist geen achteruitgang!

En iets daarvan konden ze al weten vanuit het Oude Testament. En daarom hebben we dat eerste gelezen, 2 Koningen 2.

Elisa die vindt dat maar niks, dat Elia al heel gauw weg gaat. Telkens als er tegen hem gezegd wordt, dan zegt hij: 'ja, dat weet ik ook. Zwijg. Hou je stil. Daar wil ik niet over hebben. Drama.'

Maar wat mag Elisa, zo'n beetje tegen het eind, op dat laatste moment, vragen? Een dubbele portie van de Geest van Elia. Geest met een hoofdletter. Een dubbele portie van de Heilige Geest die Elia tot geweldige dingen in staat stelde ... En die krijgt hij ook.

Elia zei: als je mij ziet vertrekken dan zal dat gebeuren. En de Heere geeft dat. Dat Elisa dat ziet. Die vurige wagen en die vurige paarden. En daar gaat Elia. En dan krijgt hij dus een dubbele portie.

Nou, denk maar gewoon even aan: als je thuis zit te eten. Je krijgt allemaal een stukje vlees misschien wel op zondag. En jij krijgt een dubbele portie. Twee keer zoveel als de anderen. Dat is geen kleinigheid.

Elisa krijgt een dubbele portie van de Heilige Geest. En dan gaat het werk van God, - daar gaat het om, want Elia en Elisa die zijn gewoon maar dienaren-, dan gaat dat werk van God nog veel geweldiger verder. Moet je maar eens zien wat Elisa allemaal aan geweldige dingen heeft kunnen doen. Heeft mogen doen.

Zo zet de HEERE een volgende stap, het gaat verder in de geschiedenis van het heil. En als je dat, die geschiedenis op de achtergrond, ziet staan, dan kun je ook begrijpen wat het betekent als de Heere, Jezus, omhooggaat naar de hemel. Dan is het niet van: 'o, o, o, wat een ellende'. Nee, dan gaat daarna Zijn werk met het oog op ál die mensen die in Hem gaan geloven, nog veel geweldiger verder.

Nee, inderdaad. Hij is niet meer in de buurt. Je kunt niet een vliegtuig nemen, dat is tegenwoordig natuurlijk helemaal een toestand, maar ook anders, je kunt geen vliegtuig nemen naar Israël om Hem op te zoeken. Maar ..., Hij laat de Zijnen nooit in de steek.

Dat is antwoord 47 van de Catechismus. Als God is Hij altijd bij hen. Met alles hoe God is: trouw en wijs en rechtvaardig en barmhartig en, nou alles. En met Zijn majesteit is Hij altijd hun Heere, hun Koning.

Hoe goed is het om daar in deze tijd bij stil te blijven staan! Hij heeft de macht en Hij regeert.

En dan het derde. Met Zijn genade: Hij BLIJFT om hen denken. En de gelovigen kunnen altijd op Hem rekenen.

Zij zitten met hun zonden. Maar Zijn genade blijft.

En het vierde: Zijn Geest.

Hemelvaart, en dan zit het eigenlijk meteen al, laat het dan 10 dagen duren, maar het zit er meteen achteraan: Pinksteren!

En dat is dan toch de start van dat wéreldwijde reddingswerk?

En dan ga ik weer even terug naar het Oude Testament. Denk aan wat we zongen in Psalm 47.

Daar zie je ook dat Koninklijke heel duidelijk. Want de Psalm heeft het over 'álle volken'. Over God en over Christus als de Állerhoogste, Die ontzagwekkend is. En het staat er met zoveel woorden: een groot Koning over heel de aarde.

En denk dan maar even terug. Kijk, als Christus een Koning op aarde zou zijn gebleven dan had Hij nooit iedereen kunnen ontmoeten. Dan was dat maar heel beperkt gebleven. Denk maar aan koning Willem-Alexander. Die komt hier in Mariëberg op bezoek. Ja, die komt voorbij. Je staat aan de kant van de weg en het enige wat je kunt doen dat is even zwaaien. En hij is weer weg.

En dan is er een enkeling, de burgemeester hier en nog wat belangrijke mensen, die kunnen met hem praten. En dan kun je wel heel blij thuis komen: 'ik heb hem gezien! Ik heb hem gezien!' Ja, maar wat schiet je daar dan mee op?

De koning op aarde die kan alleen maar hier zijn. En niet op hetzelfde moment ook daar. Als die met de ene staat te praten, kan hij niet met de ander in contact zijn.

Maar Psalm 47 deed Israël al zingen, en doet vooral ook óns zingen: Hij gaat omhoog, onder bazuingeschal. En van bovenaf, vanuit de hemel, van Zijn heilige troon regeert Hij over álles.

Hij is zeer verheven. Het is veel grootser, veel koninklijker dan alleen maar hier.

En Hemelvaartsdag is immers ook kroningsdag. Dat zingen wij nou vandaag niet, misschien kun je dat straks zelf nog doen, Gezang 23, de dag der króning is gekomen.

Je weet wel wat dat is. Als iemand gekroond wordt, dan begint hij met het eigenlijke koninklijke werk.

Er kunnen nooit twee mensen tegelijk de kroon op hebben. Toen koningin Beatrix afstand deed van de kroon, toen ging die kroon over naar, eerst prins, en dat werd koning Willem-Alexander.

En toen die gekroond was, toen was hij echt koning.

De Heere gaat naar de hemel. De Heere, Jezus, wordt gekroond. En gaat dan als echte Koning, met macht en majesteit verder met het werk.

En dan niet meer alleen onder dat ene volk, dat nageslacht van Abraham. Maar dan gaat het toe naar álle volken.

En datzelfde koninklijke zat ook in Daniël 7.

In de wolk gaat Hij de hemel binnen. God, de Oude van dagen, zit daar op Zijn troon en Hij ontvangt Christus na Zijn perfecte werk op aarde.

En hoor dan weer wat er staat: 'heerschappij en eer en Koningschap, eeuwig, over alle volken'.

Hemelvaart. Op afstand. Maar het werk breidt zich alleen maar uit.

En het kan niet Koninklijker. En wie nú gelooft, en wie nu mag zeggen: 'Hij is ook mijn Koning', die kan ook zeggen: 'en wie maakt we wat?'

Want bij deze Koning zijn al Zijn gemeenten veilig. En zijn alle gelovigen veilig, totdat hun einde komt en Hij hen tot Zich nemen zal.

Of, totdat hét einde komt. En in het eeuwige rijk de drie-enige God alle eer zal ontvangen.

2) Dan het tweede. Christus gaat omhoog naar de hemel, voor óns werkt Hij daar verder, hogepriesterlijk.

Want, zegt Antwoord 49, ten eerste: Hij is daar in die hemel om ten overstaan van Zijn Vader ook voor ons te pleiten.

Nou is 'pleiten' ook best een moeilijk woord. Moeder zegt nooit: d'r moet maar eens gepleit worden, of zo. Dan zou je denken: waar heeft moeder het nou opeens over?

Nee, pleiten is best moeilijk. Dat heeft te maken met een rechtszaak bijvoorbeeld. In Nederland, een advocaat die moet pleiten, dat iemand die iets verkeerd gedaan heeft misschien toch wat minder straf zou mogen krijgen.

Kijk, maar als je op die toer gaat, dan krijg je een heel verkeerd beeld.

Want het is beslist niet, dat de Heere Christus naar de hemel gaat en daar in de hemel bezig is om als het ware Zijn Vader 'om te praten'.

Kijk, zo gaat het bij kinderen. Je hebt een dikke kras gemaakt op een mooie tekening van je zusje voor je oma.

Dan krijg je straf.

Misschien wel dat je een week lang niet met de lego of met je racebaan mag spelen.

Ja, da's is eerlijk.

Maar laat oma nou net even op bezoek komen. En dan gaat oma pleiten. Ah, een week duurt wel heel lang. Zeven dagen. Zou het niet kunnen, dat dat vijf worden of misschien drie, of, als ze heel goed kan pleiten misschien één dag. Ah, papa toe nou.

Zo probeert ze papa om te praten.

Nou, zulk ompraten is er in de hemel niet bij. Met het pleiten van onze Heere, Jezus Christus, wordt bedoeld dat Hij daar in die hemel is, met Zijn doorboorde polsen en Zijn doorboorde voeten en met het litteken in Zijn zij.

Hij is daar als het Lam dat staat als geslacht.

En dat betekent: Ik heb volbracht. Ik heb de schuld voor de zonden betaald.

En dan hoeft de Vader niet omgepraat te worden!

Want de Vader Zelf gaf immers ook al alles om die zondaren. Voor hen stuurde Hij immers Zijn eigen Zoon naar het kruis!

En de Zoon gaf ook alles om zondaren.

Hij ging, we kunnen dat nooit begrijpen, Hij ging aan dat allervreselijkste kruis onder de toorn van God. Maar Samen, Vader, Zoon, en de Geest gaf kracht en Die leidde dat alles, Samen waren Ze en zijn Ze genadig. En schenken Ze vergeving.

Dat pleiten dat betekent dus, altijd als wij vragen: "wees ons genadig", dan zijn Zij daar Samen in de hemel. De Vader ziet Zijn Zoon. En de Zoon mag zich laten zien aan de Vader. En dat is genoeg.

En dan is er nog een tweede ding. Want je kunt dat gaan naar de hemel ook vergelijken met wat de hogepriester deed op de Grote Verzoendag. Dat was die ene dag, die heel speciale dag. Dan mocht hij, anders mocht dat nooit, maar op die dag mocht de hogepriester naar het allerheiligste, het heilige der heiligen gaan. Met bloed.

En van dat bloed moest hij op de ark, de troon van God, op het verzoendeksel sputteren. En dat was om verzoening te doen voor het volk, voor zichzelf.

En wat is verzoening? Om het weer goed te krijgen tussen de HEERE en Zijn volk.

Wat er toen op die grote Verzoendag gebeurde, dat was al een beetje een voorbeeld van wat komen zou.

Dat de Heere Christus naar de hemel ging.

Bloed, ja hij had Zijn leven gegeven. En nu is Zijn bloed daar in die hemelse tempel. En wij mogen vertrouwen, dat het helemaal goed is. Dankzij en door Hem.

Denk maar aan 1 Johannes 2: tot een verzoening van al onze zonden. Zelfs voor de zonden van de hele wereld.

Denk maar aan Hebreëen waar van begin tot eind gesproken wordt over dat gaan van de Heere, Jezus, naar de hemel. En dat maakt zo duidelijk: het is voor óns dat Hij naar de hemel ging!

Dat betekent bijvoorbeeld dat wij rechtstreeks tot God mogen en kunnen bidden.

Elke dag.

Elk moment zelfs.

Daar is niet meer een tussenpersoon voor nodig, zoals in het Oude Testament. Wilde je een offer brengen, dan moest je naar de priester. De priester moest er een heleboel mee doen, dat kon je niet zelf doen.

Nu: rechtstreeks. Rechtstreeks bidden: Heere God, wilt U ons horen om wat Christus als Hogepriester ook voor óns heeft gedaan.

Wie gelovig bidt, dat kan thuis, het kan in de auto, het kan zelfs op de fiets en het kan overal wezen, en wat is er vaak aanleiding om te bidden.
Maar ook in alle rust.

Wie gelovig bidt, waarom wordt hij / zij verhoord? Dat is dankzij deze Hogepriester.

3) En dan het laatste: **Christus gaat omhoog naar de hemel. Voor óns werkt Hij daar verder, ook profetisch.**

En dan kun je meteen aan Pinksteren denken. Dat wordt door Hem geregeld vanuit de hemel.

Waar gaat het om op die Pinksterdag? Dan zeggen mensen wel eens: het gaat om de Heilige Geest. En dan kun jij reageren: 'nou, zou je dat niet wat preciezer kunnen zeggen?'

Want het gaat op Pinksteren om de Heere, Jezus Christus. En om Zijn Woord. En om Zijn werk.

Op die Pinksterdag klinkt uit de mond van Petrus en van de andere leerlingen en later van die hele gemeente, dan klinkt het Woord van en het Woord over Christus.
Met enorme gevolgen!

Eerst Jeruzalem. En dan Judea. En dan Samaria. Dan het hele Romeinse Rijk. En het gaat nu de hele wereld over.

Na de hemelvaart is dat niet meer beperkt tot die ene plek waar de Heere Jezus Zelf zou kunnen zijn. Immers als Mens kon Hij ook maar op één plek tegelijk zijn. Nee, nu gaat dat Woord overal heen, bij álle volken in álle talen.

Om bij mensen het geloof te werken. Zodat ze niet meer vastzitten in al die zinloze dingen van déze aarde. Maar, Kolossenzen 3, maar een leven gaan leiden dat ook past bij hun Koning en hun Hogepriester in de hemel.

Altijd weer luisterend naar die Profeet. Met het samen komen in het kerkgebouw. En het samen zingen. Dat zit in Kolossenzen daar ook aan verbonden. Lees Hoofdstuk 3 maar. De dingen zoeken die bóven zijn. En in vers 16 en 17 gaat het over zingen tot Gods eer. En om elkáár te bemoedigen, te vertroosten, op dingen te wijzen.

Het is nog niet zover.

En zolang dat nog niet zo is: hou het ook nú vol!

Wat hebben wij in de hemel Iemand die ook voor óns aan het werk is!

Koninklijk! Hogepriesterlijk! Profetisch!

Voor U alle eer!

AMEN